

[Funck Jensen.]

lovgivningen, dels selv lever på både mandtømmersigt og økonomisk. Vi kan ikke være den bekendt, den forgifter det politiske liv, men vi skaber og opretholder den som sagt selv her på Christiansborg, herinde hvor vi skulle foregå befolkningen med et godt eksempel.

Vi kan fra retsforbundets side ikke se, at der bydes ungdommen noget som helst gennem dette lovforslag, som ikke blot er tilsyneladende. Vi kan ikke se andet, end at det er en lov af den slags, der giver dem, for hvem den er skrevet, en falsk følelse af, at de får noget, samtidig med at den giver politikernes sevltilfredshed en ekstra tand, som det politiske liv ikke har godt af.

Lovforslaget tilsigter — foruden den økonomiske støtte — i henhold til den højtærede socialministers forelæggelsestale at bidrage til, at mange af de fejl og vildfarelser, som de unge kommer ud for på grund af deres manglende erfaring, fremtidig vil kunne undgås.

Mon den højtærede minister dog ikke har påtaget sig en for stor opgave? Kunne man blot ved lovskriveri give ungdommen erfaringer, så var det hele meget let. Men det er jo netop sagen, at erfaringer må man gøre selv. Det er af erfaringerne, man lærer, det er erfaringerne, der bygger et menneske op og gør et menneske til en personlighed.

Derfor er det en stor ulykke for demokratiet, at lovgivningen i stigende grad, i stedet for at appellere til menneskenes retfærdfølelse, ansvarsfølelse og evne til at klare sig selv, går i den stik modsatte retning, går i retning af, at staten tager ansvaret, staten ordner alt, staten søger endog — som nu i dette tilfælde — at fritage menneskene for selv at høste erfaringer.

Vel skal vi hjælpes ad. De unge må hjælpe hverandre og — om de vil — tage de ældre med på råd, når de skal købe møbler f. eks. De må se sig om, selv bære ansvaret og eventuelt fejle. Oprettes det i lovforslaget omtalte 9 mands udvalg — mindst 9 medlemmer, står der jo —, kan man med sikkerhed gå ud fra, at begyndelsen er gjort til en hel stab af statsboligkonsulenter, der efterhånden vil standardisere hjemmene.

Dansk møbelfabrikation, der nu er spredt på mange små og forholdsvis få store virksomheder, vil under statens indgreb i boligmonteringen tendere henimod, at de fleste små virksomheder kvæles, fordi nogle få store favoriseres af staten og dens konsulenter. Dette kan man desværre med temmelig stor sikkerhed forudse. De mange små

møbelfabrikker, vi nu har, giver en sund konkurrence og rig anledning til opfindsomhed og variation i udførelsen, som let vil gå tabt ved et statsindgreb.

Den højtærede socialminister siger selv i sin forelæggelsestale, at der fra mange sider indenfor håndværk og industri er vist interesse for bedre boligskik. Hvorfor så ikke lade denne interesse udfolde sig videre i frihed? Jeg synes, det er en helt forkert konklusion, ministeren drager, når han her tilføjer, at „tiden nu er inde til, at der også fra det offentlige gøres en indsats på dette vigtige felt“. Denne offentlige indsats indebærer nemlig spiren til, at staten kommer til at dirigere det hele gennem sine boligkonsulenter, at vi får standardhjem, ikke efter folks egen smag, men efter konsulenterens.

Jeg beklager, at den højtærede socialminister, der synes mig det mest sympatiske medlem af regeringen, har følt sig foranlediget til at fremsætte dette lovforslag. Jeg indrømmer, at en hel del af ministerens virksomhed for tiden er nødvendige lapper på det bestående samfund, men denne her er for iøjnefaldende grim og unødvendig.

Det ville glæde mig, om den højtærede socialminister ville tage lovforslaget tilbage og så iøvrigt snakke med sine ministerkolleger om, om de ikke kunne føre en politik, der kunne overflødiggøre nogle af socialministerens mange og byrdefulde opgaver.

Anker Lau: Jeg erkender, at tanken om bosættelseslån eller bosætningslån, hvad man nu foretrækker at kalde det, bør overvejes, og der kunne måske også være grund til, som det ærede medlem hr. Søren P. Andersen nævnte før, at overveje, om der kunne være andre former for støtte, som det i denne forbindelse ville være værd at tage med ind under overvejelserne. Bl. a. er selve dette at skaffe sig en bolig jo af fundamental betydning, også for at man kan have et sted at anbringe møblerne.

Lovforslaget, som det foreligger her, synes jeg i og for sig egner sig udmærket som grundlag for sådanne overvejelser. Men der er forskelligt i dette lovforslag, som jeg synes skæmmer den smukke hensigt, og jeg beklager de udtalelser, som den ærede ordfører for socialdemokratiet (Poul Hansen [Grenaa]) fremsatte, fordi de synes mig at indebære en ligefrem mistillidsklæring til den danske ungdom. Der skulle pædagogik til, og der skulle oplysningsudvalg til og mange andre ting, samtidig med